

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111231044
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5111231044.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu: T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. P. W. XXX/XX, XXX XX S. proti žalovanému: U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, S., právne zastúpený JUDr. Zuzanou Hudzíkovou, advokátkou so sídlom ulica A. Q. XX, S., o náhradu škody vo výške 560 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 24. februára 2016, sp. zn. 7C/223/2011-287, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie náhrady škody vo výške 160 Eur, z dôvodu nevrátenia štyroch kusov 4-trubicových neónových svietidiel a vo výške 400 Eur z titulu nevrátenia motora s prevodovkou v uvedenej hodnote, po ukončení nájomného pomeru dňa 30.09.2009. Po zrušení predchádzajúceho rozsudku z 20.03.2013 sp. zn. 7C/223/2011-142 na základe rozsudku Krajského súdu v Žiline z 11.09.2013 sp. zn. 7Co/271/2013-169, opätovne vo veci vykonal dokazovanie, na základe ktorého dospel k záveru, že žalobca v konaní predpoklady vzniku nároku na náhradu škody podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepreukázal. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že v súvislosti s uzatvorením zmluvy o nájme nebytových priestorov medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovaným ako nájomcom, žalovaný sú súhlasom žalobcu vykonal stavebné úpravy, na základe ktorých došlo k demontovaniu štyroch kusov neónových svietidiel a zároveň k zabudovaniu nových svietidiel, čím sa zvýšila svetelnosť priestorov. Žalobca preukazoval nárok na náhradu škody fotokópiou kúpno predajnej zmluvy zo dňa 02.05.2010, ktorú uzatvoril s L. G., ktorou zakúpil nové svietidlá. Uvedená kúpna zmluva však nepreukazuje, že na jej základe došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva k novým svietidlám, a to ich prevzatím žalobcom a zaplatením ich kúpnej ceny. Žalobca teda v konaní nepreukázal vznik škody vo výške ceny za zakúpené svietidlá a ani vznik príčinnej súvislosti s porušením záväzku žalovaného ich vrátiť. Žalobca v konaní ďalej neuniesol dôkazné bremeno v tvrdení, že žalovaný nesie zodpovednosť za nevrátenie motora s prevodovkou v hodnote 400 Eur, po ukončení nájmu. Z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným bol uzavretý zmluvný vzťah, na základe ktorého by na strane žalovaného vznikla povinnosť predmetnú vec uschovávať a opatrovať a po ukončení nájmu ju žalobcovi odovzdať. Opätovne vo veci vypočul svedka A., na základe ktorej bolo možné vyvodiť, že takáto povinnosť na strane žalovaného ako nájomcu nebola daná. Naopak, z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že po rozobratí osobného motorového vozidla vo vlastníctve svedka A., motor bol svedkom ponechaný na dvore, ktorý neskôr bol žalobcom prenesený do priestoru predajne, ktorú v tom čase mal v nájme žalovaný. Ďalej zo svedeckej výpovede vyplýva,

že svedok sa cítil byť vlastníkom motora a pripustil komunikáciu so žalovaným, v ktorej žalovanému potvrdzoval vlastníctvo k tejto veci, ako aj možnosť komunikácie, že si po uvedenú vec príde. Svedok vo svojej výpovedi potvrdil, že až neskôr žalobcovi povedal, nech si motor nechá bez toho, aby sa dohadovali o kúpe a predaji tejto veci. Vzhľadom k tomu, že na strane žalovaného nebolo preukázané žiadne porušenie povinnosti pri nakladaní alebo správe s uvedenou vecou, pričom nebolo ani zrejmé, kto s uvedenou vecou počas nájmu ako aj po skončení nájmu nakladal, nemohli na strane žalovaného vzniknúť predpoklady vzniku nároku na náhradu škody. Z týchto dôvodov žalobu žalobcu na zaplatenie náhrady škody v celkovej výške 560 Eur príslušenstvom ako nedôvodnú zamietol.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uvedol, že rozhodnutiami okresného a krajského súdu boli porušené jeho ľudské práva. Žiadal, aby vec bola pridelená inému sudcovi okresného súdu. Predložil Odborné vyjadrenie č. 39/2010, ktoré bolo vypracované znalcom Ing. Petrom Trizuliakom vo veci jemu odcudzeného spaľovacieho motora s prevodovkou, ktoré bolo predložené ku trestnému konaniu, do spisu: ČVS: ORP-1212ZW-ZA-2010. Jednalo sa o motor s prevodovkou motorového vozidla továrenskej značky Hyundai Accent, pričom aj v uvedenom odbornom vyjadrení sa konštatuje, že motor bol predmetom dohody medzi ním a T. A. za účelom kompenzácie za poskytnuté priestory, v hodnote 400 Eur. Uvedený posudok súdom (sudkyňou) prvej inštancie nebol vyhodnotený.

3. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť civilný sporový poriadok (Zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „CSP“). Krajský súd, prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci až po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ust. § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však odvolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p.. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základného princípu CSP a spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (článok 2 ods. 1 a 2 CSP), ako aj ďalšieho zákonného princípu o potrebe ústavne konformného alebo eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (článok 3 ods. 1 CSP).

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou (§ 201, § 204 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016) proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia hlavného pojednávania (§ 378 ods. 1 v spojení s § 177 ods. 2 písm. c/ CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Záver okresného súdu, že žalobca na základe dôkaznej iniciatívy nepreukázal predpoklady vzniku nároku na náhradu škody podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je správny.

7. Z ust. § 120 ods. 1 O.s.p. vyplýva procesná povinnosť účastníka konania tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoje právo alebo povinnosť protistrany a zároveň označí dôkazy, ktorými chce preukázať pravdivosť ním tvrdených skutočností. Ide o jednu zo základných povinností účastníka konania; jej nesplnenie má v prípade žalobcu za následok pre neho nepriaznivé rozhodnutie. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia; táto zodpovednosť sa prejaví v jeho procesnom neúspechu. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu, aby rozhodol o veci samej aj v prípadoch nepreukázania určitej skutočnosti, ktorá bola významná pre rozhodnutie podľa hmotného práva. Rozsah dôkazného bremena vyplýva z hmotného práva (z príslušnej právnej normy). V zásade platí, že dôkazné bremeno má ten, komu je podľa hmotného práva na prospech existencia určitej skutočnosti.

8. Na základe podaného návrhu (žaloby) žalobca tvrdil, že sú dané predpoklady vzniku nároku na náhradu škody v dôsledku konania žalovaného, ktorý po ukončení nájmu dňa 30.09.2009 nevrátil mu motor s prevodovkou zn. Hyundai Accent vo výške 400 Eur. Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa vyvodil, že v konaní nebola potvrdená

skutočnosť, že by žalovaný ako nájomca nebytových priestorov prevzal do úschovy alebo svojej opatery predmetnú vec na základe dohody so žalobcom alebo svedkom A., na základe čoho by niesol zodpovednosť za stratu alebo zničenie tejto veci. Zo svedeckej výpovede svedka A. na pojednávaní naopak vyplynulo, že po rozobratí osobného motorového vozidla zn. Hyundai Accent, predmetný motor nechal na dvore pred nebytovými priestormi, neskôr zistil, že sa motor nachádza v nebytových priestoroch, pričom pripustil komunikáciu so žalovaným, keď mu dal najavo, že motor je v jeho vlastníctve. O tento sa v priebehu ďalšieho plynutia času nezaujímal a až neskôr na naliehanie žalobcu tomuto povedal, „že motor si môže nechať“. Pokiaľ podľa tvrdenia žalobcu motor bol odcudzený, keďže k ukončeniu nájmu k 30.09.2009 sa v nebytových priestoroch nenachádzal, nebolo preukázané, že by uvedenú vec odcudzil žalovaný alebo že by k zničeniu alebo strate tejto veci došlo k dôsledku porušenia inej právnej povinnosti na strane žalovaného, ktorá inak zo strany žalobcu nebola tvrdená. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu preto krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, pokiaľ zamietol nárok žalobcu na zaplatenie náhrady škody vo výške 400 Eur za „nevrátený“ motor zn. Hyundai Accent, ako vecne správny potvrdil.

9. Obdobne odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, z dôvodu neunesenia dôkazného bremena pri preukazovaní predpokladov nároku na náhradu škody za nevrátenie štyroch kusov neónových svetiel, vo výške 160 Eur. Navyiac u tohto uplatneného nároku, v zmysle § 205 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 žalobca neuviedol žiadne odvolacie dôvody, na základe ktorých by spochybnil správnosť skutkových zistení a vysloveného právneho záveru súdom prvej inštancie o nepreukázaní predpokladov vzniku nároku na náhradu škody. Preto aj v uvedenej časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a priznal úspešnému žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)